

Landless – Lúireach

Met *Lúireach* heeft het Ierse vrouwenkwartet Landless haar tweede album uitgebracht, de opvolger van het in 2018 verschenen *Bleaching bones*. In 2014 verscheen al een vijf nummers tellende, titelloze EP. Bij Landless draait het voornamelijk om de meerstemmige zang. Ruth Clinton (piano, pijporgel, pomporgel en klavichord) en Méabh Meir (shruti box, klankschalen) zijn de groepsleden die ook zorgen voor instrumentale ondersteuning, Sinéad Lynch en Lily Power bieden louter een vocale bijdrage. Gastmusici zijn er in de vorm van Cormac MacDiarmada (bekend van Téada en Lankum) op viool, altviool en banjo, en Alex Borwick (trombone in het verder a capella gebrachte openingsnummer). De geest van The Watsons is dichtbij.

Tien tracks bevat *Lúireach*, zes traditionals en de overige van de hand van Ewan MacColl (*The fisherman's wife*), Robert Herrick (*The hag*, 1648), Annemarie Ní Churreidin (*Lúireach bhríde*) en de Schot Thomas Campbell (*The wounded hussar*, 1799). Het daarop volgende (afsluitende) lied gaat ook over een huzaar, maar komt uit Slowakije en wordt ook in het Slovaaks gezongen. Hier is de huzaar gesneuveld in het oorlogsgeweld.

Van de traditionals zijn *Blackwaterside* en *My lagan love* overbekend. Maar dat stoort bij Landless geenszins. De groep maakt het zich zo zeer eigen, dat je snel de versies vergeet die je het beste in je geheugen hebt opgeslagen.

In het cd-boekje staan alle teksten, inclusief een korte toelichting op de nummers. De vormgeving is verder geheel zonder opsmuk. Niet echt nodig. Kwaliteit verkoopt zichzelf.